

Når nævnet har truffet afgørelse om erstatning mv., udbetaler politiet efter bemyndigelse fra Justitsministeren beløbet. Politiet træffer endvidere afgørelse om, hvorvidt der bør gøres regreskrav mod skadevolderen, ligesom politiet står for opkrævningen.

Efter samlingen af restanceinndrivelsen under Skatteministeriet ved lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer forestår restanceinddrivelsesmyndigheden inddrivelsen af regreskravet, såfremt skadevolderen ikke betaler.

Skadevolders erstatningspligt over for skadelidte er baseret på almindelige erstatningsretlige principper, og statens regreskrav er afledt heraf. Ofte er erstatningskravet fastslået ved dom i forbindelse med straffesagen. Er dette ikke tilfældet, og bestrider skadevolderen kravet, må der anlægges sag ved de almindelige domstole efter retsplejelovens regler, før kravet kan inddrives.

Når der foreligger et tvangsfuldbyrdsgrundlag, f.eks. en dom eller et frivilligt forlig, kan kravet tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens almindelige regler ved udlæg i fogedretten. Der er derimod ikke hjemmel til, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage udlæg eller lønindeholdelse hos skadevolderen.

Det vil være i overensstemmelse med de bestræbelser på at skabe et samlet og ensartet restanceinddrivelsessystem, der ligger til grund for lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, jf. ovenfor, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage udlæg frem for at oversende sagen til fogedretten. Det foreslås på den baggrund, at statens regreskrav efter offererstatningsloven kan inddrives efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter mv. Gøres der indsigelse mod restanceinddrivelsesmyndighedens foretagelse af udlæg, træffer fogedretten afgørelse herom.

Der er i dag på en lang række andre områder indført hjemmel til, at det offentlige krav mod private kan inddrives ved lønindeholdelse som alternativ til udlæg i skyldnerens ejendele. Det kan som eksempel nævnes, at den, som er berettiget til underholdsbidrag, i visse tilfælde kan kræve bidraget udbetalt af det offentlige, som herefter har hjemmel til at inddrive bidraget hos den underholdspligtige ved bl.a. lønindeholdelse og udpantning. Der kan endvidere på straffetretens område henvises til, at pålagte sagsomkostninger, konfiskationskrav og bøder i straffesager, der følges af det offentlige, kan inddrives ved lønindeholdelse. Kildeskatteloven indeholder et sæt regler om

fremgangsmåden ved lønindeholdelse, der også finder anvendelse på områder uden for skattelovgivningen.

Der er ikke i den gældende lovgivning adgang for private til at foretage lønindeholdelse, men i forbindelse med Retsplejerådets arbejde med en generel reform af den civile retspleje vil rådet overveje spørgsmålet om indførelse af en generel hjemmel til lønindeholdelse for private krav.

Muligheden for lønindeholdelse øger effektiviteten af inddrivelsen, idet der normalt ikke kan gøres udlæg i endnu ikke udbetalt løn, jf. retsplejelovens § 511. I 2004 udgjorde inddrivelsesprocenten af de opkrævede beløb ca. 30. Med henblik på at sikre en mere effektiv inddrivelse, foreslås det, at der indføres mulighed for at inddrive regreskrav mod skadevolderen efter offererstatningsloven ved lønindeholdelse.

Statens regreskrav efter offererstatningsloven rejser jævnlige bevismæssige og retlige spørgsmål, og i praksis bestrides kravet ikke sjældent af skadevolderen. Det foreslås på den baggrund, at der skal foreligge et sædvanligt tvangsfuldbyrdsgrundlag (f.eks. en dom, et betalingspåkrav med påtegning efter retsplejelovens § 477 e, stk. 2, eller et frivilligt forlig), for at restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive regreskravet ved udlæg eller lønindeholdelse.

Der henvises til lovforslagets § 12, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

5. Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Forslaget om harmonisering af renten, hvorefter alle krav under inddrivelse forrentes med en rente svarende til renten ifølge renteloven, samt at renten tillægges fradragssret, vurderes at indebære et nettoprovenutab på ca. 25 mio. kr. Der er tale om en lettelse for erhvervslivet på 80 mio. kr. årligt, mens der for borgerne er tale om en stramning på 55 mio. kr. årligt. Tabet dækker over øgede renteindtægter på ca. 295 mio. kr., mens ændret fradragssret giver et tab på 320 mio. kr. Provenuvirkningen skønnes under stor usikkerhed fordelt med et tab for kommunerne på ca. 170 mio. kr., mens staten skønnes at vinde ca. 145 mio. kr.

Forslaget om fastsættelse af gebyrer på 100 kr. for oprettelse af ny fordring, 140 kr. for rykkerskrivelser, 200 kr. for pålæg om lønindeholdelse og 250 kr. for tilsigelser til udlægsforretning skønnes at være provenuneutral.

Forslaget om dækningsrækkefølge forventes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser. De foreslåede regler for dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse vil dog betyde mindre forskydninger mellem fordringshaverne i forhold til i dag.